Жар элен

Жаным суйуп жандай коргон жар элен
Мандайымда куйуп турган шам элен
Сен бир булбул бутагымда сайраган,
Сен бир мага колоколуу тал элен.
Кырчын талдын ким кыйды экен бутагын,
Боз туйгунга ким жайды экен тузагын.
Осуп, онгон суйуу таттуу гулуно,
Кандай душман суу ордуна уу жайдын.
Ойлоп, ойлоп ой туйунун чечкенде,
Сынга толуп сыпатынды сезгенде.
Мен озумду сага бермек болгомун,
Омурлукко белек кылып эскерме.
Тутуну жок ортке тушкон журогум,
Сен да мендей абалдасын билемин.
Качан келет сапарындан деп журуп,
Сагынгандан саргаят го иреним.
Ысык кундо колокондо уктайын,
Суук кундо соолотундон чыкпайын.
Бери келчи кадимкидей эркелеп,
Бек кучактап алкымындан жыттайын.